

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΘΗΒΩΝ ΚΑΙ ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ

Κυριακή Α΄ Νηστειών
(Ορθοδοξίας 17/03/2019)

«Απ' άρτι όψεσθε τον ουρανό ανεωγότα και τους αγγέλους του Θεού αναβαίνοντας και καταβαίνοντας επί τον υιόν του ανθρωπού». Δηλαδή, από τώρα θα βλέπετε τον ουρανό ανοιγμένο και τους αγγέλους του Θεού, να ανεβαίνουν και να κατεβαίνουν προς τον υιό του ανθρωπού. Με αυτά τα λόγια απαντά ο Χριστός στην έκκληση του Ναθαναήλ, όταν του φανέρωσε το άδολο της καρδιάς του και τον τόπο στον οποίο βρισκόταν. Ο Χριστός, με αυτό τον τρόπο προσφέρει μία καινούργια αποκάλυψη στον άνθρωπο. Ότι δηλαδή Αυτός ο ίδιος είναι η μεγαλύτερη αποκάλυψη στον άνθρωπο, αφού είναι ο Υιός του Θεού.

Πολύ μεγάλη σημασία έχει η αποκάλυψη αυτή του Κυρίου, για την ημέρα που γιορτάζουμε σήμερα. Διότι σήμερα την πρώτη Κυριακή των Νηστειών γιορτάζουμε τον θρίαμβο της Ορθόδοξης Διδασκαλίας, γιορτάζουμε τον θρίαμβο της Ορθοδοξίας. Αλλά τι είναι Ορθοδοξία και ποιος είναι ο ορθόδοξος χριστιανός; Ορθοδοξία είναι η ορθή και ανόθευτη διδασκαλία, όπως την αποκάλυψε ο Χριστός, την παρέλαβαν οι Απόστολοι, την διαφύλαξαν οι άγιοι Πατέρες και την ομολόγησαν οι ένδοξοι Μάρτυρες. Εκκλησία και Ορθοδοξία ταυτίζονται. Η Εκκλησία είναι το Σώμα του Χριστού. Σε αυτό το ευλογημένο Σώμα, υπάρχει το Πανάγιο Πνεύμα που σαν ψυχή το ζωοποιεί. Επειδή λοιπόν ένα είναι το Σώμα του Χριστού και μία είναι η αλήθεια για Αυτό, λέμε ότι Εκκλησία και Ορθοδοξία ταυτίζονται.

Δεν μπορούν να υπάρχουν πολλές Εκκλησίες, αλλά μία. Αυτό διακηρύττουμε άλλωστε στο Σύμβολο της Πίστεως λέγοντας: «πιστεύω εις Μίαν, Αγίαν, Καθολικήν και Αποστολικήν Εκκλησίαν». Θα είναι μεγάλο σφάλμα αν ισχυριστούμε ότι, υπάρχουν πολλές Εκκλησίες. Θα ήταν σφάλμα και βλασφημία στην Κεφαλή της Εκκλησίας τον Χριστό. Δεν μπορούμε επομένως να λέμε, η Καθολική Εκκλησία, ή η Προτεσταντική Εκκλησία, αλλά ο παπισμός και ο προτεσταντισμός. Όπως επίσης δεν μπορούμε να μιλάμε για ένωση των Εκκλησιών. Αφού υπάρχει μία εκκλησία, απομένει όσοι απομακρύνθηκαν από αυτή να επιστρέψουν. Με άλλα λόγια, αυτό σημαίνει ότι, μία είναι η αλήθεια την οποία αποκάλυψε ο Χριστός και στην οποία καθοδηγεί το Πανάγιο Πνεύμα.

Είναι γεγονός ότι στις μέρες μας υπάρχει μεγάλος αποπροσανατολισμός, ώστε να ξεχάσουμε τον θησαυρό που κατέχουμε και να παραδεχτούμε ότι όλοι οι χριστιανοί, από κοινού, ψάχνουμε να βρούμε την αλήθεια. Αυτό συνιστά μεγάλο ατόπημα, μεγάλη αμαρτία, γιατί είναι σαν να πιστεύουμε ότι πέθανε το πραγματικό Σώμα του Χριστού και ότι απέτυχε το Πανάγιο Πνεύμα στο να καθοδηγεί την εκκλησία «εις πάσαν την αλήθειαν» όπως είπε ο Χριστός. Έτσι στην πραγματικότητα μία είναι η Εκκλησία και αυτή είναι η Ορθόδοξη και ακόμη περιμένουμε τους περιπλανώμενους και αιρετικούς να επιστρέψουν σε αυτήν και να παραδεχτούν την αλήθεια όπως μας την παρέδωσαν οι άγιοι Πατέρες μας.

Αυτή, η αλήθεια της πίστεως, δόθηκε στους Αγίους όχι ως μία φιλοσοφική τοποθέτηση, αλλά ως αποτέλεσμα της εμπειρίας της εν Χριστώ ζωής, δηλαδή της καθάρσεως του ανθρώπου από τα πάθη και της Θεομοιώσεως δια των ευαγγελικών εντολών και της εσωτερικής μεταμόρφωσης.

Γιορτάζουμε λοιπόν σήμερα, αυτήν την αποκάλυψη του Θεού στον άνθρωπο. Γιορτάζουμε και όλους τους ορθόδοξους χριστιανούς, που αξιώθηκαν να μεταμορφώσουν τους πνευματικούς οφθαλμούς τους, εν Αγίω Πνεύματι και

αξιώθηκαν να δουν τη Δόξα Του Χριστού, όχι μόνο με τα σωματικά μάτια ,αλλά κυρίως διά της εσωτερικής καθάρσεως, με τους πνευματικούς οφθαλμούς που μεταμορφώνονται από το Άγιο Πνεύμα, έτσι βλέπει κανείς τη Δόξα Του Χριστού, όπως άλλωστε και ο ίδιος αποκάλυψε: «Μακάριοι οι καθαροί τη καρδιά ότι αυτοί τον θεόν όψονται».

Γι' αυτό, τα λόγια του Χριστού στο Ναθαναήλ ,είναι καθοριστικής σημασίας για τους χριστιανούς, που σημαίνει ότι, ο άνθρωπος μπαίνει πλέον σε μία βαθύτερη εσωτερική διάσταση, μπαίνει στον μυστικό χαρακτήρα της Εκκλησίας. Τι σημαίνει όμως μυστικός χαρακτήρας στην Εκκλησία; Σημαίνει μήπως την ύπαρξη διαφόρων μυστικών οργανώσεων, ή μία αφηρημένη και άγνωστη ζωή, ή μήπως ένα μυστικισμό ο οποίος συνδέεται με πλατωνικές θέσεις; Αντίθετα, μυστική ζωή της Εκκλησίας σημαίνει την ένωση του ανθρώπου με τον Θεό στο χώρο της καρδιάς, που είναι ο τόπος που συναντιέται ο άνθρωπος με τον Θεό. Ο τόπος της κατοικίας του Θεού.

Η Ορθοδοξία δεν παραθεωρεί τη λογική του ανθρώπου, αλλά δεν την απολυτοποιεί. Είναι στραμμένη προς τον έσω άνθρωπο, σε αυτόν τον μυστικό και κρυμμένο θησαυρό, που λέγεται καρδιά και είναι το κέντρο όλου του πνευματικού κόσμου, και αυτήν επιδιώκει να καθαρίσει και να ελευθερώσει. Επίσης η Ορθοδοξία χωρίς να παραγνωρίζει τις σωματικές αισθήσεις κινείται πέρα από αυτές. Με την μυστηριακή Ορθόδοξη ζωή οι σωματικές αισθήσεις μεταμορφώνονται γίνονται αισθήσεις του σώματος του Χριστού και αναπτύσσονται. Η Ορθοδοξία χωρίς να παραθεωρεί τα φαινόμενα, κινείται πέρα από αυτά, Ο ορθόδοξος χριστιανός δεν επηρεάζεται, από τα εξωτερικά πράγματα, αλλά βλέπει την πρόνοια του Θεού, που βρίσκεται κάτω από τα ιστορικά φυσικά γεγονότα. Απαιτείται βέβαια αγώνας προσωπικός, για να μπορέσουμε να βιώσουμε την μυστική αυτή τη ζωή της εκκλησίας.

Ο ορθόδοξος χριστιανός δεν επιζητά κάποιο ακατανόητο, αόρατο, αόριστο, απρόσωπο, αιώνιο είναι, κάποιον άγνωστο θεό. Ο Θεός και το αιώνιο είναι, δίνονται στον άνθρωπο με απόλυτα συγκεκριμένη μορφή στο πρόσωπο του Χριστού. Αυτόν τον Χριστό αναζητά δηλαδή, με Αυτόν ποθεί να ενωθεί, από Αυτόν ποθεί να αφομοιωθεί, παρά την συναίσθηση της άκρας αναξιότητας. Ο ορθόδοξος χριστιανός, προσεύχεται σε Αυτόν. Τότε από την ένταση της προσευχής αυτής, ενοποιείται όλο του το είναι, η ψυχή του, ο νους, η καρδιά και όλα τα μέλη του σώματος, ακόμη και τα οστά του, όλα μέσα του εμβρόντητα από την ένταση κατά κάποιον τρόπο συστέλλονται. Αλλάζει η αναπνοή, τόσο ισχυρά και ασυγκράτητα προσελκύει ο Χριστός στον εαυτό του την ψυχή, όλο τον άνθρωπο.

Δεν μπορούμε να εννοήσουμε μία πίστη χωρίς δόγμα, έναν χριστιανισμό έξω από την Εκκλησία, έναν χριστιανισμό χωρίς άσκηση. Και τα τρία αυτά, Εκκλησία, δόγμα και ασκητική, δηλαδή χριστιανική άσκηση, συνιστούν ενιαία ζωή.

Ο Χριστός καλεί τον Ναθαναήλ σε μία βαθύτερη και ουσιαστικότερη κατανόηση των μεγάλων αληθειών της πίστεως. Τον καλεί στην θεογνωσία και στην θεία κοινωνία και ουσιαστικά μέσω του Ναθαναήλ καλεί τον καθένα από μας στην ίδια προοπτική της θεογνωσίας και της κοινωνίας μαζί του. Μας καλεί, όχι απλά να ονομαζόμαστε ορθόδοξοι χριστιανοί, αλλά να έχουμε την αλήθεια της ζωής μας, που να το μαρτυρεί.

Ο επίσκοπος Κερνίτσης και Καλαβρύτων κυρός Ηλίας Μηνιάτης σημειώνει: «χριστιανέ αν δεν είναι και η ζωή σου καλή και αγία, όπως είναι η πίστη σου, αληθινή και αγία, μην ελπίζεις να σωθείς. Πρέπει να ζεις καθώς πιστεύεις, και τότε να ευχαριστείς το Θεό για τρία πράγματα: πρώτον, για το ότι είσαι χριστιανός και όχι άπιστος, δεύτερον, ότι είσαι χριστιανός ορθόδοξος και όχι αιρετικός και τρίτον, ότι είσαι χριστιανός κατά την ζωή και όχι μόνο κατά την πίστη, τότε ήλπιζε να σωθείς να απολαύσεις την βασιλεία των ουρανών».

π. Σ.Π.